

Příběhy z jižních Čech

TOULAVA

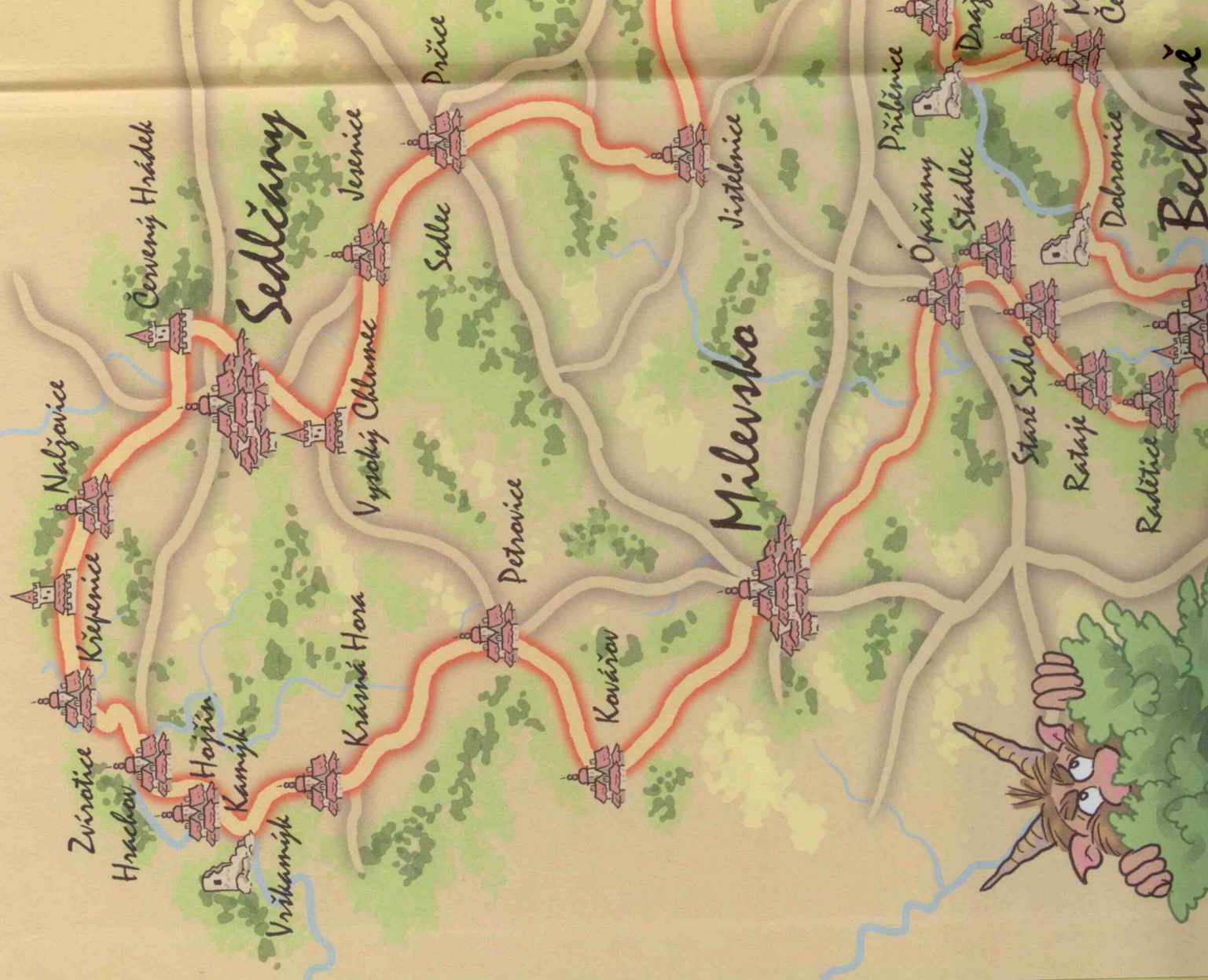
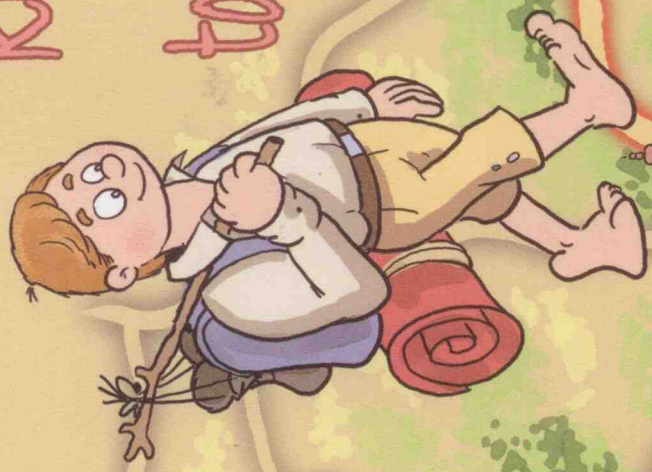
Jak se Mates toulal ke štěstí

Hynek Klimek

bambóok

Ilustrace
Zdeňka Študlarová

Kudy se Matěj toulal ke štěstí

OBSAH

Jak do mlýna Soukeníku přišel mladý krajánek	5
Jak Anička darovala Matesovi srdíčko	8
Jak se Mates setkal s čarodějnicí	12
Jak se čarodějníci povedli úskok	16
Jak se Mates vydal do světa	20
Jak čarodějnice rozesmutnila Aničku	24
Jak čertův plán zhatil myslivec	27
Jak do děje zasáhl povozník	32
Jak Mates hledal bohatství	36
Jak Mates putoval krajem	41
Jak se Mates dostal do kláštera	44
Jak Mates dál marně hledal bohatství	48
Jak Mates dostal poučení	51
Jak Mates prohlédl	54
Jak čert zúčtoval s čarodějnicí	58
Jak to všechno nakonec dopadlo	62

Hynek Klimek

Příběhy z jižních Čech TOULAVA

Jak se Mates toulal ke štěstí

Ilustrace Zdeňka Študlarová

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou Bambook
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
obchod@grada.cz, www.grada.cz
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
jako svou 6449. publikaci

Odpovědná redaktorka Magdalena Jimelová
Jazyková úprava Gabriela Janů
Návrh obálky Zdeňka Študlarová
Grafická úprava a sazba Šimon Jimel
První vydání, Praha 2016
Výtiskla tiskárna FINIDR s.r.o., Český Těšín

© Grada Publishing, a.s., 2016

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

ISBN 978-80-271-9566-4 (ePub)
ISBN 978-80-271-9565-7 (pdf)
ISBN 978-80-271-0343-0 (print)

Mates mu sice chtěl říct, že jeho jejich seznámení naopak nepotěšilo, ale odpustil si to. Jen krátce pozdravil a vyšel ven. Nebyl přívyklý pivu, a tak se mu šlo ztěžka. Motal se a stěžil se držel na nohou. Přesto se mu podařilo vyjít z města k nedalekému lesu. Na jeho okraji odepjal od torny deku, zabalil se do ní a zakrátko usnul. Nebyl to však zdravý spánek, budil se z něj a žaludek měl jako na vodě.

Když se ráno probudil, měl žízeň a nepříjemný pocit v krku. Pobolívala ho hlava a trochu se mu ještě i točila. Cítil se jako rozlámaný, ale vstal a šel se umýt k řece, aby se probral. Ještě než k ní došel, narazil na potůček, a tak uhasil žízeň a pocitu v krku se zbavil. Koupel v chladné řece ho probrala dokonale.

Zamířil na zámek, aby se zeptal, jestli by tam pro něj neměli nějakou práci, ale už u brány ho fortnýř odmítl vpustit dovnitř s tím, že nikoho na žádnou práci nehledají. Dál se potom už Mates ve městě nezdržoval, třebaže se mu líbilo. Bohatství tady ale na něj asi nečekalo. Naopak, přišel tu o poslední peníze.

Za městem si vyzul boty, svázané je zavěsil na hůl a štrádoval zpátky na sever, odkud do Bechyně přišel. Tentokrát ne kolem Lužnice, ale proti proudu říčky Smutné.

JAK MATES PUTOVAL KRAJEM

Zhruba hodinu poté, co vykročil z Bechyně, došel Mates do Radčic. K snídani kromě vody z potůčku neměl nic a začal pociťovat hlad. Zkusil tady obejit několik statků a poptával se, zdali nepotřebují vypomoci s nějakou prací. Všude ho ale odmítli. Žebrať o něco k snědku by Matesa ovšem nikdo a nic nedonutilo.

Podobně se mu vedlo i v Ratajích, kam dorazil po dalších dvou hodinách cesty. Zašel tedy k blízkému lesu, aby si alespoň natrhal borůvky, a na jeho okraji objevil i trochu ostružin. Na zahánění hladu to pro tu chvíli stačilo, ale bylo mu jasné, že za chvíli se vrátí znovu.

„To jsem tomu včera večer dal!“ řekl si sám k sobě a poté si vzpomněl na srdíčko.

„Ale co jenom já!“ dodal, sáhl si na krk k řetízku, rozepnul ho, srdíčko si položil na dlaň a zadíval se na něj.

„Nevím, jestli se mi to jenom nezdá, ale ty asi nejsi obyčejné, vid? Vždycky se přihlíšíš, když se mám rozhodnout o něčem závažném nebo se něco takového děje. Jsi kouzelnější než hůlka čarodějnice. Tentokrát jsme se ale já i ty pořádně spleťli, když mě ten vykuk nalákal do krčmy,“ řekl, srdíčko jemně pohládl a poté si ho znovu zavěsil na krk.

JAK MATES PROHLÉDL

Mladá Vožice se Matesovi líbila neméně než nejhezčí z měst, která už cestou prošel. Se zájmem si prohlédl náměstí s kostelem a samostatně u něj stojící věží, obhlédl pohledný zámek a zbytky zbořeného hradu s kaplí, přestavěnou před pár roky na vrchu nad městem.

Na radu muže, kterého tu potkal, zamířil i na vrch zvaný Hrad, aby si prohlédl průrvu ve skále nad potokem. Hovorný muž mu o ní tvrdil, že se jí říká Čertova pec, a peci také byla, ale pekelníci ji přestali využívat a průrduchy vedoucí do ní z pekla pevně zazdili a zasypali. Mates tomu příliš nevěřil, ale přece jen mu nedalo, aby se na průrvu nepodíval. Nic, co by ho mohlo dovést k bohatství, tu ale neobjevil.

Stejně tak to bylo ve zřícenině hradu Šelmberku s vysokou oválnou věží. Nelenil však točným schodištěm v ní vystoupit až na ochoz. Byl za to odměněn krásnými dalekými výhledy do krajiny i na bájnou hru Blaník, ve které prý spí bájně vojsko blanických rytířů. Říká se, že až bude v zemi nejhuře, vyjedou, zdrtí všechny nepřátele a nastane věčný mír.

Když se vrátil od zříceniny Šelmberku k Mladé Vožici, rozhodl se projít se ještě po okolí a na kraji jedné z vesnic spatřil skupinu posedávající pod májkou, vysokým kmenem s malým stromečkem upevněným na vrcholu, spolu se širokým nazdobeným věncem. Májky znal, i v jeho rodišti se stavivaly, ale poslední dubnový den před nocí, kdy podle dávné pověsti létají povětrím na své sabaty čarodějnice. Teď však byl podzim.

Skupina u májky byla v družné náladě a Matesa vyzvali, aby si k nim přisedl, chce-li. Udělal to, a tak se dozvěděl, že na Mladovožicku se v některých vesnicích májky stavějí děvčatům, která dovršila patnáctý rok života. Jejich rodina je musí po celou noc až do rána hlídat, aby ji rozpustili mládenci nepokáceli,

což by byla pořádná ostuda, a přitom si všichni užijí družné zábavy. Mates pod májkou chvilku poseděl, pak poděkoval za pohostinnost a vrátil se k městu.

Když procházel kolem lesíku, zpozoroval, jak se tam spolu líbají odrostlejší chlapec s dívkou. Do jeho mysli se začala vkrádat závist. Vždyť on měl Aničku tak daleko! A najednou se mu v hlavě rozbřeslo, co měl sedlecký farář na mysli tím opravdovým bohatstvím.

„Já osel! Už vím, kde na mě čeká to největší bohatství a kde budu šťastný, a já to takový dlouhý čas zbytečně hledám!“ vyčetl si v duchu.

Ve městě už poté neměl stání a vydal se na jih s myšlenkou na Aničku.

V Ratibořských Horách, kam dorazil v pozdním odpolední, si zběžně prohlédl kostel a zámek. Nezdřoval se ale pátráním, zda by se nedostal ke stříbru, které se tady kdysi těžilo, pod městečkem po něm zbyly štolý a vypráví se, že ho tu dodnes těží permonici.

